

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der Laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Doch ziet, mijne geliefde broederen, ik denk betere dingen van u; want ik denk, dat gij geloof in Christus hebt, omreden uwe zachtmoedigheid; want zoo gij geen geloof in Hem hebt, zijt gij niet in staat om onder het volk Zijner Kerk gerekend te worden.

MORONI 7 : 39.

No. 19.

1 October 1911.

16de Jaargang.

GODDELIJKE OPENBARING; CHRISTELIJKE THEOLOGIE; MODERNE IDEËN,

door JOSEPH E. TAYLOR.

(Vervolg van blz. 282.)

In verband hiermede kunnen wij bemerken, dat in zooverre als er eene omgang is geopend tusschen de menschen en hunnen God, zoude het niet vreemd zijn, wanneer sommigen welke begiftigd zijn met datgene wat wij natuurlijke gaven kunnen noemen, dezen invloed zouden gevoelen tot uitbreiding van ontwikkeling der studie, en menige der mogelijkheden in betrekking tot wetenschap en schoone kunsten beproeven, welke proeven zich bewijzen zouden van groot menschlievend voordeel te zijn, alhoewel het niet ver van hunne gedachten mocht wezen om dit te erkennen, in geen enkel opzicht zouden ze de bron van zulke mededeelingen willen waardeeren, omreden ze niet Godvreezend waren.

De engel Moroni vertelde Joseph, dat „zijn naam bekend zoude worden voor goed en kwaad, onder alle natiën, geslachten en volkeren”, terwijl later de Heer tot Zijnen dienstknecht zeide: „De eindigen der aarde zullen naar uwen naam vragen, en terwijl de dwazen u zullen bespotten, zal de hel tegen u woeden. De reinen van hart daarentegen, en de wijze, de edele en de deugd-zame zullen raad gezag en zegeningen voortdurend zoeken van onder uwe handen. En uw volk zal zich nimmer door de getuigenis van verraders tegen u keeren, en uw God zal aan uwe zijde

blijven voor eeuwig en eeuwig." Dit alles nu is ten volle nagekomen geworden.

De verklaringen die hij heeft gemaakt, hetzij in het kader van wetenschap of godsdienst, de profetiën welke hij heeft geuit, sommigen nog hunne vervulling wachtende, tezamen genomen met de vele machtige getuigenissen door hem gegeven, zijn sterker en van grooter waarde geworden bij zijnen dood. Want ten spijt van alle pogingen om hem te laken en te verkleinen, zal het nog moeten worden erkend, dat de hemelen hem niet hebben overschat, in de plaats waarin hij stond en zij — de hemelen — zullen voortgaan hem te beschouwen meer te zijn dan zijns gelijken.

Paulus zeide, hij wist van een man, die opgetrokken was in den derden hemel, en dingen hoorde die niet oorbaar waren om uit te spreken Joseph Smith zeide: „Ik ken eenen man, welke opgetrokken was in den zevenden hemel,” — ongetwijfeld hij zelf. Hij toch vertelde ons, dat hij de glorie aanschouwde van den Vader en den Zoon, alsmede zijn blik mocht richten op de toekomstige woning van de gezaligden, benevens op de ellende der verdoemden; — weinigen inderdaad zijn zóó bevoorrecht geweest, en zóó ten volle bevoegd om te spreken met die stoutmoedigheid, die alle zijne uitingen kenmerkte. Laat daarom de Christelijke godgeleerde, de man van de vooruitstrevende gedachte, of wel de critisch wetenschappelijke, welke beweren onwederlegbare bewijzen te bezitten van de nauwkeurigheid hunner gevolgtrekkingen, zoowel als alle anderen zich wel bedenken alvorens zij het woord des Heeren laken, wat gesproken is geworden door dezen uitverkoren ziener van de laatste bedeeing, wat om met Paulus te spreken in zijn antwoord tot de haarklovede Joden, waar hij namelijk zeide: „laat God de waarheid spreken, en — zoo noodig — alle menschen leugenaars zijn.”

Wáre wetenschappelijke veronderstellingen en gevolgtrekkingen moeten echter, en zullen ook altijd overeenkomen met het geopenbaarde woord van God. Alle andere uitkomsten kunnen op hunne plaats worden gezet, als niet alleen te zijn onbetrouwbaar, maar geheel en al valsch. In verband met dezen regel noodigen wij alle geleerden, theologen en voorstanders der vooruitstrevende gedachte hartelijk uit, hunne theorien hieraan te toetsen, zonder eenige valsche uitlegging te geven aan Gods woord.

Gods profeten in hunne uitingen hebben niet alleen godsdienstige zoowel als wetenschappelijke waarheden duidelijk en gemakkelijk verstaanbaar gemaakt, maar eveneens hebben zij voorname gebeurtenissen der toekomst voorspeld.

Geene gewichtige gebeurtenis, hetzij nationaal of internationaal, is of zal ooit voorkomen in betrekking tot groote rampen

en verwoestingen over volkeren en natiën, zonder vooraf aangekondigd te zijn door middel van tijdige waarschuwingen gegeven onder profetische inspiratie.

Alle de profeten — uitgezonderd Jona misschien — in overeenstemming met de geschiedenis, waren altijd bereid gehoor te geven, somwijlen met gevaar voor hun eigen leven, om de rampen te omschrijven welke te komen stonden, alsmede den weg tot ontkoming aan te wijzen.

Had Israëel naar de profetiën van Jeremia geluisterd, zij hadden alsdan niet eene gruwelijke slavernij van zeventig jaren in Babel te verduren gehad, met verlies van hunnen schoonen Tempel met zijne vaste schatten zoo wel als hunne persoonlijke bezittingen, alsmede wat van nog grooter waarde was, hunne nationale eer.

Had Juda geluisterd naar de waarschuwendende stem van den Zaligmaker en Zijne Apostelen, zij zouden alsdan in hun nationaal bestaan hebben kunnen verblijven, zoowel als alles wat betrekking had op hunne persoonlijke rechten niet verwoest hebben gezien. In plaats hiervan echter werden zij verspreld en uitgedreven, gepaard gaande met eene doodverklaring als 't ware, zóóver reikende, en een lijden zóó hevig, dat het meer dan achttien eeuwen duurde. De geschiedenis hiervan is zonder gelijke, en inderdaad is iets dergelijks nimmer geschreven, nog kan dit ooit gedaan worden door de pen van eenig sterveling.

Onder dezelfde hemelsche inspiratie omschreef de Profet Joseph met groote duidelijkheid den twistoorlog tusschen de Noordelijke en Zuidelijke Staten van Amerika, welke ontstaan zoude uit de slavenkwestie, en dat wel dertig jaren voor de vijandelijkheden eenen aanvang namen.

De raad die hij later te diep opzichte gaf, om namelijk de vreeselijke ramp te vermijden, werd niet opgevolgd. Ook maakte hij de volgende verklaring: (was het profetisch?) „Had ik iets te doen met de negers, ik zoude hen beperken door strikte wetten tot hun eigen soort, en hun nationaal gelijke rechten geven.” De oorlog kwam, aan de geschiedenis overlatende, welk een verschrikkelijke kosten van schatten en bloed de woorden van den profeet hadden vervuld.

Daar zijn andere voorspellingen door hem in denzelfden geest gemaakt, welke op hunne beurt alle natiën zullen omvatten. Om zijne juiste woorden daaromtrent te gebruiken: „en aldus door het zwaard, en door bloedvergieting zal de aarde rouw bedrijven, enz.” Wij kunnen hieraan toevoegen, mocht het menschedom de waarschuwendende stem van Gods dienstknecht in acht nemen, wat zeer zekerlijk te betwijfelen valt.

DES LEVENS BETEEKENIS.

Geen twee onderscheiden persoonlijkeden kunnen het leven beschouwen op geheel dezelfde wijze. Datgene wat het voor hen beteekent, moet noodzakelijk varieeren in overeenstemming met de ondervinding en ontwikkeling van iedere ziel. Voor sommigen heeft het leven, uitgezonderd stoffelijke welstand en het bevredigen hunner verlangens, in 't geheel geene beteekenis. De buitenzijde alleen begrenst de uitingen huns levens, omreden de dringende noodzakelijkheden hunner vleeschelijke verlangens geen tijd laten voor omdenken. En door overdenking en bepeinzing alleen kan iemand vrijdom verwinnen van de banden welke het verstand betoovert en gevangen houdt en het klare uitzicht belemmert, wat anders de hoogere bedoeling des levens zoude openbaren. In de periode van zijne evolutie, is zoo iemand alsdan in slaap, droomende zijnen droom van zinnenverbeelding, waarvan hij op zekeren dag zal ontwaken, 't zij beschavend door een geheele loswikkeling van den band en de verstijfde geschiktheden van zijn zielewezen, of meer stormenderhand opgewekt tot het bewustzijn van 's levens werkelijkheden, welke aan hem verschijnen als een plotselinge ramp, maar wat inderdaad in 't eind een verbeterende Goddelijke invloed of afgezant zal blijken te zijn, welke zijne ziel behoudt. Tot op een zekere hoogte van ontwikkeling ondergaan de meeste personen deze ondervinding, en erkennen de waarheid van deze hen gebrachte geheiligde boodschap.

Wij zijn somwijlen wel eens geweest bij een schipbreuk, zonder hoop op behoud, maar dan wanneer de storm afnam, en de wolken uiteendreven, de regenboog der belofte verscheen, en de stille zachte stem daarin zich zelf hoorbaar maakte, dan nam kalmte de plaats in van opwinding, en vrede dien van de spanning welke ondraagbaar scheen. Dan waren wij in staat om door het verheerlijkte glas van geestelijke waarneming, de les aan allen gegeven om te leeren, te lezen en te verstaan, en de hoogere bedoeling van het leven begon te gloren op het ontwakende intellect.

Lijden schijnt dikwijls de voornaamste weg te zijn voor de zieleontwikkeling, maar de vrede welke komt tot de ontwaakte, — die vrede welke alle verstand te boven gaat — is meer waard dan de prijs er voor betaald, wijl er aan zuivering is gewonnen.

Dat verstand, welke de kruising der wegen heeft bereikt, alwaar het zijne keuze moest bepalen, en welke zich sterk genoeg gevoelt om den hoogereren weg te kiezen, voor altijd achter latende de verlokkingen van het zinneleven, welke noodlottig zijn voor het geestes bestaan, is als 't ware alreeds vernieuwd.

Het leven is buitengewoon samengesteld in al zijne vertakkingen, en is meestal een hopeloos raadsel, totdat men komt tot het ware begrip van deszelfs innerlijke beteekenis. Zoo dit laatste wordt opgemerkt, en ingegrift in het bewustzijn, dan komt er over ieder een licht dat altijd vermeerdert, het licht van den geest, welke de fundamenteele werkelijkheden openbaart, waarvan de schoonheid is buiten de bevatting der door de zinnen gebonden ziel. Deze vooruitgang behoeft niet eene scheiding te veroorzaken van iemands medemenschen, integendeel, het brengt tot nadere verwantschap met hen.

De geestelijke waarneming groeit fijner, maar de band van vriendschap alzoo groeit eveneens sterker. De nooddriftige heeft een vriend gevonden en de lijder een broeder of eene zuster. Onze sterkte is alsdan gaarne gegeven in den geest van menschelievendheid aan ieder werk dat zich hiervoor interesseert. Eigenliefde is thans ten achter, en niet langer zijne vroegere arrogante alles voor zich zelven eischende en de overhand hebbende positie, geoorloofd. De openbaring welke tot de ziel is gekomen heeft het geheele wezen vernieuwd.

De man of de vrouw, welke de wetten gehoorzaamt die het geestelijk zijn regeeren, die betrouwbaar is in de vraag naar waarheid langs de gouden lijn der rede, welke zijn of haar geheele wezen geeft in absolute trouw aan de beste en zuiverste idealen, houdende het innerlijke leven in harmonie met de hoogste leidende beginselen, dient om de hoogste beteekenis van het leven uit te beelden, en wordt een lichtdrager der mensche-lijkheid, den weg aantoonende welke leidt naar die hoogtepunten, waar de ziel de haven der ruste vindt.

Metaphysical Magazine.

ONTSLAG EN BENOEMING.

---

8 September 1911. — Ouderling Clarence Austin werd eervol van zijne zending alhier ontslagen. Hij kwam aan te Rotterdam, op 2 Februari 1909 en werd aangewezen te arbeiden in de Arnhemse Conferentie.

Daar verbleef hij tot den 3 den Mei van 't zelfde jaar. Overgeplaatst zijnde naar de Rotterdamsche Conferentie werkte hij aldaar in onderscheidene plaatsen tot den 11 den Februari 1911, als wanneer hij nogmaals van Conferentie veranderde en ditmaal zijn werk verder voortzette in de Amsterdamsche Conferentie, alwaar hij werkzaam bleef tot den datum van zijn ontslag.

(Bovenstaand ontslag had reeds geplaatst moeten worden in het vorige nummer, maar is alstoen blijven liggen)

18 September 1911. — Ouderling Guy B Alexander is eveneens eervol van zijne zending alhier ontslagen. Hij arriveerde in het zendingsveld 9 October 1908, en werd aangewezen om in de Amsterdamsche Conferentie te arbeiden, en van daar den 8sten Januari 1909 teruggeroepen, om in het Hoofdkantoor als Secretaris der Zending verder te werken. Deze roeping bleef hij vervullen tot op den datum van zijn ontslag.

18 September 1911. — In de plaats van Ouderling Alexander werd benoemd als Secretaris der Ned. Belg. Zending, Ouderling, O. Earl Thomas.

OPENBAAR LEVEN.

Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen, opdat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader die in de hemelen is verheerlijken.

Dit woord voegde Jezus Zijne volgelingen toe, of althans hen die naar Zijne stem kwamen luisteren toen Hij op eenen hoogen berg was geklommen en de scharen aan Zijne voeten zaten.

Eenvoudig staat het daar weliswaar, maar in al deze eenvoud houdt het de kern omsloten van heel de leer van Christus. Enkele oogenblikken tevoren had Hij hen vergeleken bij eene stad welke boven op eenen berg lag en bijgevolg niet verborgen kon zijn. Van zelve als 't ware moest ieders blik daarop gevestigd worden, omreden de hoogte zoude aller oogen tot zich trekken. De er over geworpen zonnenschijn zoude alle hoeken en donkere plaatsen verlichten, en ieder schuilhoekje zoude te voorschijn komen. Geene schaduwplekken waren geoorloofd. Het critisch scherpe oog moest niets kunnen ontdekken waaraan het zich zoude kunnen ergeren of stooten. Vandaar dat de Zaligmaker Zijne volgelingen den raad gaf, zóó te leven dat hunne lichten gezien mochten kunnen worden, door dat de daden door hen bedreven van dien aard zouden zijn, dat hunnen Vader in den Hemel daardoor verheerlijkt konde worden.

Dat is nog heden den eisch en het verlangen van Vader in den Hemel en Zijnen Zoon van ouds, in betrekking tot hunne Heiligen van thans. Zal de wereld hen — de reine Hemelbewoners — gaan vloeken, omdat ze ons als geloovers en voorgewende volgers van Hen, verkeerde dingen zien doen? Zoo ja dan komt voor een gedeelte die vloek op ons, want wij moesten op hoog bevel zóó leven, dat de menschen onze goede werken zouden zien, en onzen Vader die in de Hemelen is verheerlijken. Driewerf duur is de verplichting welke de Heiligen der Laatste Dagen op hunne schouders hebben geladen. Laat een ieder dat wel bedenken.

Ofschoon de wereld ons schijnbaar minacht, is intusschen toch hun oog nog vol jaloerschheid op ons gericht, of allicht ook een splinter mocht kunnen worden gevonden, om met bloedige pijn uit te trekken. Alvorens de wereld dat voorrecht te gunnen, laten wij zelven de splinter verwijderen, en inderdaat het zal veel minder pijn doen. De stad ligt op den berg, en, zooals gezegd, alle hoeken worden doorschouwd. Laat ze rein worden bevonden, zoodat het stof door den vijand niet zal kunnen worden opgejaagd, en al is het dan ook noode, Vader in den Hemel zal door hen moeten worden verheerlijkt, als Zijne kinderen geene aanleiding tot blaam aan eene onkundige twist zoekerde wereld hebben gegeven.

Ons leven in 't openbaar dient vlekkeloos te worden bevonden. Zoo menigmaal onze Godsdienst wordt gelasterd, laat het dan zijn, omdat Satan geen andere dingen heeft kunnen vinden. Wee ons daarentegen, wanneer wij den vijand wapenen in de hand spelen om ons te slaan. Laten de Heiligen zich allen herinneren, dat de geringste daad door hen bedreven, wanneer daar maar iets op kan worden aangemerkt, in den breedte zal worden uitgemeten. Niet alleen hebben de Heiligen zich te wachten voor slechte daden, van hen is daarentegen volgens hetzelfde Christuswoord verlangd dat ze een voorbeeld zullen zetten. Men steekt geene kaars aan om die onder een korenmaat te zetten, maar om op eenen kandelaar te staan, opdat zij allen die in het huis zijn beschijnen moge. Zoo ook dienen Gods kinderen en Christus volgelingen hun licht te laten schijnen. Wat nadeel is niet het gevolg, wanneer onze medemenschen moeten zeggen van ons, dat ons leven niet oorbaar is. Wij zijn in zeker opzicht eene wandelende reclame voor het Evangelie.

In ons land zijn de Heiligen over 't algemeen arm aan geld, maar laten ze niet arm zijn aan deugden. En waar nog de noodige goede eigenschappen, welke zich naar buiten uitwerken ontbreken, laat ze daar gekweekt worden met de zorg van den hovenier, die zijne uitspruitsels eveneens met liefdevolle voorzichtigheid omringt, om ze van dag tot dag tot volleren wasdom te zien ontkiemen. Weest veelzijdig Heiligen der Laatste Dagen in uwe pogingen. Bedenkt dat hoe helderder het licht is, hoeveel te meer stralen het uitschiet. Onze deugden dienen niet alleen op ééne wijze te worden ontwikkeld, maar het veld van vooruitgang strekt zich evenals de stralen van het licht naar alle zijden uit. Eveneens het leven vertoont vele zijden, en op velerlei gebied treden onze handelingen naar buiten. Niet alleen nog tegenover onze broeders en zusters als onze geloofsgenooten, maar onze plicht is het om te trachten, dat het woord van Jezus, dat

Zijne volgelingen namelijk hunne vijanden moesten liefhebben, geene doode letter alleen voor ons is. Doet hen wel die u haten en ge zult vurige kolen werpen op het hoofd van uwen vijand. Mag zijnen mond onwillig blijven om het te bekennen, zijn hart daarentegen zal moeten toestemmen dat wat de wijze van Godsvereering ook moge schijnen, de voortgebrachte vruchten zijn voortreffelijk. In 't volbrengen alleen van daden ligt de kracht tot zelfverheffing onder Goddelijk beleid. Deze leer predikte de Zaligmaker in de dagen van ouds. Deze leer verkondigden en betrachtten de Apostelen en onze naamgenooten van voorheen. Deze leer is hersteld in de laatste dagen. Deze leer wordt allomme verkondigd, en deze leer moet worden in toepassing gebracht door de burgers der stad boven op den berg. Deze leer moet zijn de voedingskracht der kaars die op den kandelaar is geplaatst en hare stralen uitwerpt. Deze leer zal èn de stad èn de kaars beide verhelderen, zoodat op de schoonheid daarvan de omringende wereld kan staren, en den Werkmeester, ons aller Vader in den Hemel, verheerlijken.

Wenscht ge een frisch en jeugdig leven,
dat u 't harte jeugdig houdt,
De arbeid zij uws levensspijze,
en de liefde uws levenszout.

TEN KATE.

Het oog moet rein zijn — en het ziet
Het hart moet rein zijn — en 't geniet.
De bodem van het hart zij goed,
Dan bloeit de blijdschap in 't gemoed.

BODENSTEDT.

Verpoos uw geest, versterk uw krachten,
Staakt d' arbeid doch hervat dien weer,
En leg, ook zelfs in uw gedachten,
Uw taak niet neer.

BEETS.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

DE BODEM VAN HET ALGEMEENE CHRISTENDOM.

Voor enkele jaren terug heeft een zeker predikant eens gezegd, dat het Mormonisme zooals het zich vertoont niet kon staan op den bodem van het algemeene Christendom. Aangezien nu de belijders van datzelfde Mormonisme op hunne beurt juist het tegenovergestelde van hunnen godsdienst beweren, en zelfs volhouden dat datzelfde Mormonisme wat dan door onze Christelijke tegenstanders niet de eer waardig wordt gekeurd den bodem van het algemeene Christendom te deelen, dat dat juist het eenige Evangelie van den Zoon der Liefde is, daar is het zeer zeker niet van belang ontbloomt om hierbij eens wat nauwkeuriger stil te staan.

Allereerst vragen wij dan, wat moet onder den bodem van het Christendom worden verstaan, en het antwoord kan natuurlijk niet anders zijn, dan datgene wat zich houdt aan hetgeen door Hem die den oorsprong van den naam is geweest, geleerd is geworden. Met bodem toch wordt datgene bedoeld, waarop het op te trekken gebouw dient te rusten. En zoo het gebouw vast en zeker zal staan, waarop zou het dan anders moeten rusten dan op het fundament wat door den oorspronkelijken grondlegger zelve is gelegd.

Dan, — zoo zeide Hij — kunnen de stormwinden en de slagregen komen, maar wanneer inderdaad gebruik is gemaakt van Mij als het ware en eenig vertrouwbaar fundament, zullen deze machtige elementen geenen invloed ten kwade kunnen uitoefenen. Is daarentegen eenen anderen hoeksteen gelegd, en eenen anderen bodem als fundamentgrond gekozen, dan is er alle kans dat het gebouw is opgetrokken op een zandgrond, en zoodra dan de elementen beginnen te woeden zal zeer spoedig kunnen worden waargenomen, dat de basis van het gebouw slechts op lossen grond was gezet. Geene vastigheid zal alsdan kunnen worden opgemerkt, en spoedig zullen de stormen het zoodanig opgetrokken gebouw terneder werpen. Acht dient derhalve te worden gegeven of de aanwezige grond werkelijk den door Christus bedoelden grond is, dan wel of er sprake is van dien zandbodem waarvoor de Heiland zoo nadrukkelijk waarschuwde. Zoo nu onze tegenstanders,

en met hen dien predikant zouden kunnen aantoonen, dat het Mormonisme niet op den rotsbodem van Christus, maar op den terecht gevreesden zandgrond is opgetrokken, dan heeft inderdaad hunne waarschuwing alle reden van bestaan, maar zoo daarentegen gezien zoude kunnen worden, dat geen werkelijke reden kan worden opgegeven om zoodanige veronderstelling te uiten, dan diende iedereen voorzichtig te zijn in zijne uitdrukkingen, en wel acht te geven op de overvloedige waarschuwingen die daaromtrent zoo herhaaldelijk en op onderscheide plaatsen in het Godswoord van ouds voorkomen. Laat ons derhalve voor een oogenblik als zoodanig bij het Mormonisme stilstaan, en het beschouwen in dat licht wat Christus er persoonlijk op zoude werpen, wanneer Hij nog met ons hier op aarde vertoefde.

Al spoedig zoude dan blijken, dat waar tegenstanders trachten om een en ander van de leerstellingen van hen, die zich Heiligen der Laatste Dagen noemen in een valsch daglicht te plaatsen, en hunne leerstellingen anders voorstellen dan zij in werkelijkheid zijn, dat Christus als een natuurlijke vijand van alle leugen en bedrog dit niet zoude doen, maar daarentegen nauwkeurig het vermeende fundament zoude onderzoeken, en de aanspraken aan een degelijke toets onderwerpen. Alle valsche beschuldigingen zouden derhalve in hun juiste licht verschijnen, en in ieder opzicht de ware zienswijze van het Mormonisme aan het licht komen. 't Gevolg hiervan zoude weer zijn dat veel van wat nu, hetzij moedwillig of ter goedertrouw verwrongen voor de oogen van het algemeen wordt gebracht, dan in ieder opzicht volkomen naar waarheid zou worden geschetst, en menig ding en menig beginsel wat nu met bijna kwasie vrome verontwaardiging wordt beschouwd, zoude dan voor de verbaasde oogen van het algemeen een schoon en schitterend doel verkrijgen.

Voorts zoude Christus doen zien geen stap te zijn afgeweken van datgene wat Hij voor eeuwen terug ook reeds al aan de Joden in Palestina verkondigde, en wederom zoude blijken dat ook hier het Mormonisme de eenige secte was die de eenvoudige, zoo alle vertoon missende leeringen van Hem op het nauwkeurigst had bewaard. Waar Hij — de in onze kringen zoo goed bekende vier eerste beginselen in Judea predikte, daar zou Hij dat zeker thans wederom doen. Een bodem gegrond op de leer van Christus zoude er derhalve wel in het Mormonisme te vinden zijn, en zoo die bodem niet in overeenstemming was met den door het algemeene Christendom aangenomen grond, dan zoude dat alleen strekken om het zoogenaamde Christendom, en niet het Mormonisme in de oogen van den Zaligmaker zelve te veroordeelen.

Daar door de Mormonen wordt beweerd dat zij bezig zijn om

in vervulling van de profetiën van het verleden het herstelde Evangelie tot het mensdóm te prediken, zooals de Heere het zelve door den mond van Zijnen dienstknecht dezer laatste dagen heeft doen bekend maken, daar wordt dan ook door hen geene aanspraak gemaakt, om op den bodem te staan van datgene wat over het algemeen voor Christendom wordt gehouden. Zooals gezegd, zij daarentegen beweren tot datzelfde Christendom eene roeping te hebben te vervullen, om hen daadwerkelijk aan te toonen in welke opzichten zij zelve — misschien somwijlen zelfs onbewust — niet staan op den bodem niet van het Christendom, maar van Christus zelve. Ook te dien opzichte kan het Mormonisme er op bogen een en dezelfde zending te hebben dan den Zaligmaker zelve, die eveneens tot het vervallen Jodendom de wetten van Mozes in hooger grad herstelde, en hen vertelde, toen zij er zich op beriepen dat zij Abraham tot eenen vader hadden, dat wanneer dat in werkelijkheid zoo was, zij dan de werken Abrahams zouden doen, wat onder hen zooals wij weten vrij wat te wenschen overliet.

Het staan op den bodem van Christus wordt derhalve niet bepaald door de zich alleen noemende volgelingen, maar de eenige richtsnoer daaromtrent kan alleen worden aangelegd door Christus zelve, dien de Heiligen der Laatste Dagen dan ook alleen het recht toe kennen om daarover te oordeelen. Voor hen zelve daarentegen is het eene dure verplichting, om door hunne werken te laten zien, dat ofschoon het stelsel van Christen-secten hen niet wil erkennen, dat de Heer zelf wanneer Hij komt in Zijne te verwachten glorie, hen niet alleen met hunne leerstellingen op Zijnen bodem bevindt, maar dat de door hen voort gebrachte werken daarvan getuigenis mogen geven, en zodoende hunne belagers mogen beschamen.

VERSLAG DER GRONINGER CONFERENTIE.

De aangekondigde vergaderingen der Groninger Conferentie zijn gehouden 11. Zondag 24 September in het gewone vergaderlokaal Schoolstraat 6 aldaar.

De morgen-vergadering om 10 uur begonnen, werd na 't zingen van Lied No. 1 met gebed geopend door Ouderling De Brij. Nadat daarna Lied 21 was gezongen, werd het Avondmaal bediend door Ouderlingen R. J. Hemsley, Jos. Reed, W. J. De Brij, en E. Smith, waarna onder de handen van Pres. B. G. Thatcher en G. Meenderink twee leden werden bevestigd.

Conferentie-president H. R. Hulshoff heette al de aanwezigen in enkele hartelijke woorden welkom, er op wijzende dat de secte

der Christenen in vroegere dagen eveneens werd tegengestaan als thans het Mormonisme, juist omdat het Mormonisme van deze dagen dezelfde eigenschappen vertoont, als vroeger de secte van Jezus. Na Pres. Hulshoff trad Ouderling Meenderink als spreker op, en zette uiteen, waarom het Evangelie in 't bijzonder aan de Christenen, en niet aan de Heidenen wordt verkondigd. Het Evangelie echter, met hoeveel ernst ook gepredikt, wordt niet geloofd, en vertoont daarin derhalve hetzelfde beeld als de boodschap van Noach, Abraham en vele anderen. Eenmaal echter evenals voorheen, zal ook thans de wereld zien, wat zij in werkelijkheid verworpen heeft. Thans was Ouderling M. Clawson aan de beurt, en bepaalde de aanwezigen er bij, dat evenals Christus niet in Zijnen eigenen naam was gekomen, zoo ook de verkondigers van thans verklaren, niet in hunne eigene naam te komen, maar in den naam en den geest van Christus. De Geest van God, — zoo zegt spreker, — kan niet verkregen worden, dan tenzij de geboden van Hem zijn opgevolgd.

Hierna werd door Pres. Hulshoff de namen der onderscheidene autoriteiten der Kerk en die der Ned. Belgische Zending voorgelezen, en op de gebruikelijke wijze door allen ondersteund. Eveneens werd er een verslag uitgebracht van 't geen er in de laatst verloopen zes maanden in de Groninger Conferentie was verricht geworden. Nadat door Ouderling L. H. Saville op zeer schoone wijze een solo was ten gehoor gebracht, trad Ouderling G. de Jong op, en behandelde de vraag of er inderdaad maar één weg tot zaligheid is, welke vraag door spreker op de meest bevestigende wijze werd beantwoord. Eveneens zoo vervolgt Br. de Jong, is alle menschen de macht gegeven om de geboden van Christus te gehoorzamen. Was dit niet het geval, Christus was alsdan tevergeefs gestorven. Op de Jong volgde Ouderling T. Opheikens, welke zich in 't bijzonder met tal van opbouwende woorden tot de aanwezige Heiligen wendde, hen aansporende om het Evangelie en de reine wetten van Christus na te leven. Verder werd door hem met nadruk vermeld, dat wij in het laatste der dagen leven, en de komst van Christus nabij is.

Na 't zingen van Lied No. 26 werd de morgenvergadering met dankzegging gesloten door Ouderling S. Bouman.

De avondvergadering begon om 6 uur, en werd na 't zingen van Lied No. 41 met gebed geopend door Ouderling Opheikens, en nadat Lied 170 daarop was gezongen trad als eerste spreker op Ouderling B. Tiemersma, welke in 't kort een overzicht gaf van de eerste beginselen van het Evangelie naar aanleiding van de oude wetten en verbonden door den Heere met Mozes en het volk van Israël gemaakt. De noodzakelijkheid van onderzoek werd op den

voorgond gebracht, en de aanwezige vrienden ernstig vermaand niet heen te gaan alvorens van de uitgegevene geschriften te hebben kennis genomen. Op Ouderling Tiemersma volgde Ouderling Saville, welke in korte trekken doel en strekking schetste van de gelijkenis der onderscheidene gegeven talenten, verder er den nadruk op leggende, dat alleen zij die het bad der wedergeboorte hebben ondergaan bevestigd kunnen worden door den H. Geest. Om dit te bewijzen haalde hij aan het voorbeeld van Paulus te Efeze en meer anderen. Thans trad Ouderling S. Bouman op, en toonde aan, dat het onmogelijk is om in overeenstemming met Gods geboden te leven zonder vernieuwde openbaring. Om getuigenis te geven van deze vernieuwde openbaring is het dat de zendingen altoos gewillig zijn om uit te gaan en hunnen tijd hiervoor te besteden. Wederom werd toen door Ouderling Saville een solo gezongen, waarna de rij der sprekers gesloten werd door Zendingspresident B. G. Thatcher, welke om de reeds vergevorderde tijd zich bepaalde tot onderstreping van hetgeen door de ouderlingen was gezegd geworden, nogmaals voor de vreemdelingen ernstig op onderzoek aandringende. Nadat door allen staande Lied 67 was gezongen, werd de vergadering met dankzegging gesloten door Ouderling L. J. Shurtliff.

Op Maandag daaraanvolgende werd er eene priestervergadering voor de zendingen gehouden, waar onderscheidene verslagen werden uitgebracht, en veel wijze raad door den Zendingspresident werd verstrekt. Gezegd kan worden, dat deze Conferentie uitnemend geslaagd is, en zoowel in de morgen- als avondvergadering was er een groot aantal vreemdelingen aanwezig.

Jos. REED, *Secretaris.*

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Ter gelegenheid der Groninger Conferentie, waren op Maandagavond 25 en op Dinsdagavond 26 September bijzondere vergaderingen belegd te Leeuwarden en Harlingen.

's Avonds ongeveer 8 uur was het gewone vergaderlokaal te Leeuwarden tot aan den nok gevuld met eene belangstellende schare vreemdelingen, opgekomen om te luisteren naar de uiteenzetting van de beginselen van het Evangelie. Als sprekers traden achtereenvolgens op, Ouderlingen G. de Jong, B. Tiemersma, Conferentie-President H. R. Hulshoff, Ouderling L. J. Shurtliff en Zendings-President B. G. Thatcher. Met de meeste belangstelling werden de onderscheidene sprekers gevolgd, terwijl al de aanwezigen tot het einde toe verbleven. Inderdaad kan deze

welgeslaagde vergadering een succes worden genoemd, en zal zonder twijfel veel bij kunnen brengen om het *Evangelie* in deze stad meerdere ruchtbaarheid te geven. Naar schatting waren ongeveer 120 personen aanwezig.

Eveneens was ook Dinsdagavond te Harlingen een aanzienlijk aantal menschen, naar schatting ongeveer 150, tegenwoordig op de nette bovenzaal van de Harmonie. Ook daar werd met onverdeelde belangstelling geluisterd naar de woorden van de zendingelingen. De beginselen werden hier uiteengezet door Ouderlingen Hulshoff en Tiemersma. In beide vergaderingen werd een aantal boeken en tractaten verspreid, en zeer gretig door het publiek medegenomen. Inderdaad kan gezegd worden, dat deze beide zoo goed bezochte vergaderingen een waardig slot vormden op de Conferentie in het noordelijk deel van ons vaderland.

EENE SLORDIGE VROUW.

Het meest weerzinwekkende ding op de aarde is eene slordige vrouw. Ik bedoel eene vrouw welke nimmer haar haar kamt, dan alleen wanneer zij uit gaat, en wier uiterlijk altijd een schrik is, zoolang niemand haar roept om met haar uit te gaan. Dat een man welke met zoo een creatuur getrouwd is, zoo weinig mogelijk thuis is, is niet te verwonderen. Te verwonderen daarentegen is het dat zoo een man niet voor eenige jaren ter walvisch vangst gaat in een lek schip. Eene kostbare dracht wordt niet verlangd, maar o vrouw, indien gij niet gewillig zijt, met al de talenten die de beschaving kan teweegbrengen, u aantrekkelijk te maken voor uwen man, ge hebt u alsdan niet te beklagen, wanneer hij in ander gezelschap die aangename omgeving zoekt, welke gij hem onthoudt.

TALMAGE.

AFSCHEIDSGROET.

Ik neem de gelegenheid waar, om eenige woorden aan de Broeders en Zusters in Holland in „De Ster” te laten drukken. Alhoewel ik afscheid heb genomen in de vergadering te Rotterdam, zijn er leden van de Kerk in andere plaatsen die ik hartelijk laat groeten. Het spijt mij wel dat ik het genoegen niet kon hebben *allen* een bezoek te brengen, maar het is mij onmogelijk geweest.

Ik heb werkelijk mijne zending ten volste genoten en in de drie jaar tijd dat ik onder u ben geweest, heb ik geleerd Holland

en zijn volk lief te hebben, en heb eveneens kennis en ondervinding opgedaan, waaruit, ik weet dat, ik voordeel zal trekken en mij zal doen weten, dat het niet te vergeefs is, dat het Evangelie gepredikt is geworden in de Nederlanden, want de Hollanders zijn een godsdienstig volk en ik weet voorzeker dat er vele oprechte zielen zijn, die nog tot het Evangelie toe zullen treden.

Ik ben mijnen Hemelschen Vader zeer dankbaar dat ik het voorrecht heb gehad in Zijnen dienst in Holland te arbeiden en dat ik van de waarachtigheid van Gods Woord aan velen heb mogen getuigen.

Ik wil nogmaals aan de Broeders en Zusters zeggen, dat ik eene sterke getuigenis van het Evangelie heb en het is mijn wensch en bede, dat ik die getuigenis ten allen tijde mag behouden en ik hoop immer belang te stellen in de Nederlandsch-Belgische Zending. Ik wensch evenwel voor U allen dat U getrouw moogt blijven aan de verbonden die U met Hem gemaakt hebt en dat U de noodzakelijkheid moogt beseffen van Zijne geboden te onderhouden.

Gods beste zegeningen op de Broeders en Zusters in Holland en België.

Uw broeder in Christus,

G. B. ALEXANDER.

ONS VADERS HUIS.

Iedere zoon van God dient zich thuis te gevoelen in zijns Vaders huis. Als de wereld Godes is, ieder waar mensch moet er zich dan in thuis gevoelen.

Daar is alsdan iets verkeerd, wanneer de kalmte van de zomernacht niet diep in ons hart zinkt, omreden de vrede Gods is daarin belichaamd. Daar is iets verkeerd in den mensch, wanneer voor hem het verrijzen der dagvorstinne niet eene Goddelijke glorie is, want daarin is belichaamd de waarheid, eenvoud en macht van den Maker. Als alles waar in ons is, dan zullen wij de zichtbare tegenwoordigheid gevoelen van den Waakzame en Liefhebbende, want de dingen die Hij werkt zijn daarvan het sein en symbool; — de uiterlijke kenteekenen als 't ware.

GEORGE MAC DONALD.

AANGEKOMEN.

24 September 1911. — Ouderling Orson Andrew Carstensen van Salt-Lake-City, arriveerde te Rotterdam. Hem is de Arnheemsche Conferentie als arbeidveld aangewezen.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Op Zondag 8 October zal de Luiksche Conferentie plaats hebben. Belangstellenden worden vriendelijk uitgenoodigd.

AVONDMAALSGBED.

Naar het Engelsch.

Ter herinn'ring aan Uw lijdën,
Heer, opnieuw 't verbond gemaakt;
Wijl ge U zelve gaaft ten offer,
Stervend voor des zondaars zaak.
Wij vergaven, — zoo Gij 't vraagdet —
Ieder die ons schuldig was;
Heer, vergeef, als wij vergaven
Ook al onze misdaan ras.

Zuiver Gij ons hart o Helland,
Laat ons toch niet gaan alleen;
Dat wij waard' moog zijn bevonden,
Voor Uw Geest, die eeuwen scheen.
Als verzoeking waart rondom ons,
Geef ons kracht om te weerstaan;
Leidt ons altijd bij onz' hand'ing,
Tot we gaan van d'aardsche baan.

Zoo Gij komt in groote glorie
Tot deez' aard, en heerscht als Heer,
En met Uw getrouwe volgers
Brood en wijn neemt als weleer, —
Laat ons zijn dan bij het aantal
Dien gij daar een zetel geeft,
En opnieuw de teek'nen nemen
Van Uw smart, — nu G' eeuwig leeft.

INHOUD.

Goddelijke Openbaring; Christelijke Theologie; Moderne Ideën (vervolg van Bladz. 282)	Blz. 293	Verslag der Groninger Conferentie Blz. 303	
In ons eigen Zendingsveld	" 305	Eene stordige vrouw	" 306
Des levens beteekenis	" 296	Afscheidsgroot	" 306
Ontslag en Benoeming	" 297	Ons Vaders huis	" 307
Openbaar leven	" 298	Aangekomen	" 308
De bodem van het algemeene Christendom.	" 301	Conferentie-Aankondiging	" 308
		Avondmaalsgebed	" 308

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B.
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der
Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,
Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.